

Quebec : cu c cách m ng c a xoong n i

B u tình i Montreal, ngày 22/05/2012.

REUTERS/Christinne Muschi

Xoong n i và thìa b ng cây trên tay, đêm nào cũng v y, đám đông dày đ c, vui v và nhi t tình tràn đ y qu ng tr ng Emilie-Gamelin, trung tâm thành ph Montréal, Canada t hôm 20 tháng năm.

Sau h n 100 ngày xung đ t, chính quy n c a ông Jean Charest đã tr nên lúng túng tr c m t làn sóng không ch còn trong t m m c c a sinh viên n a, mà nó đang quy t m i s b t bình c a ng i dân.

Đ tài này đ c tu n san Le Nouvel Observateur đ c p đ n qua bài vi t đ t a « T i Québec : cu c cách m ng c a xoong n i ».

Phong trào ph n đ i quy t sinh viên, các h gia đình, nh ng ng i tu i tr c t tu n và ngay c

những người đã lên chức « bà ».

Theo nhận xét của anh sinh viên Michel Sancho, thì làn sóng phản đối đang vượt qua các vấn đề học phí của sinh viên. Vấn đề bây giờ chính là xã hội và chính trị. Người dân mong muốn một sự thay đổi thật sự.

Tuy nhiên, do tầm mức quan trọng của làn sóng đã đi quá xa và dẫu áp lực của ngành công nghiệp du lịch, bởi các kỳ lễ hội mùa hè đang đến gần, chính phủ của ông Jean Charest, cho đến giờ vẫn tỏ ra cứng rắn, bước phải tìm kiếm một giải pháp. Và các cuộc đàm phán đã bắt đầu vào hôm 28/5/2012 vừa qua, sau 100 ngày xung đột.

Đối với các sinh viên, bất kể kết quả của cuộc thi nào, « mùa xuân lá phong » sẽ trôi đi trong lịch sử. Đây là niềm tự hào của giới trẻ.

Họ nói : « Ai có thể tin được rằng chúng tôi, người dân Québec, « những người ba phần tư châu Mỹ, những người nhút nhát không bao giờ dám làm điều gì cả, lại có thể thực hiện một phong trào như thế ? Đây là sự thực rằng của phe tả và tư tưởng xã hội tại Québec ».

Bài viết tiếp theo : « Làm thế nào mà một thành phố nói tiếng Pháp của Canada, vẫn rất điếm tính, nơi tiếng Anh thịnh hành nhất xã hội và sự yên tĩnh, lại chìm đắm trong bầu không khí cách mạng như vậy ? ».

Nếu như nền kinh tế vẫn trở lại khá tốt do không bị ảnh hưởng của khủng hoảng nợ vay như nước Mỹ láng giềng, thì lẽ thật nghiêm trọng, thì người lao động, sự tín nhiệm của người dân vào giới chính khách ngày càng tồi tệ hơn.

Sau gần 10 năm cầm quyền, chính phủ xã hội – bảo thủ của ông Jean Charest không đạt được tới 30% ý kiến ủng hộ của công chúng, do bị nghi ngờ là tham nhũng, tài trợ bất hợp pháp và thiên vị. Số dĩ, phe xã hội – bảo thủ có thể duy trì quyền lực qua ba lần bầu cử liên tiếp là vì vào giai đoạn đó, không có đối thủ phe đối lập nào đáng tin cậy.

Đáng chú ý là tỉ lệ tham gia bầu cử rất xuống dưới 60%. Theo các thăm dò điếu tra gần đây, tính đáng tin cậy của các chính trị gia năm nay cũng bị nghi ngờ vì những bán xe ô-tô rẻ giá.

Ông Etienne-Alexis Boucher, đại biểu quốc hội từ tỉnh Québec cho rằng những hoạt động này đã bị thất bại cách đây 10 năm, trong một chính sách mà chính phủ hiện tại gọi là « cách mạng văn hóa ». Một tên gọi để thay thế cho chính sách « thất bại của bầu cử » nhằm giảm bớt nợ và vực dậy nền tài chính công.

Theo tác giả bài viết, xung đột của sinh viên xảy ra do việc chính phủ thông qua kế hoạch ngân sách ghi rõ sẽ tăng học phí lên gần 80% trong 7 năm. Và đợt đấu tranh đã làm bùng lên ngọn lửa.

Điểm nghị chính lý là mức học phí này vẫn còn thấp hơn so với các vùng khác tại Canada. Thứ nhất, so với mức học phí tại Mỹ, mức đóng này còn thua xa từ 5 đến 10 lần.

Theo thói quen của một đại diện của một trung tâm sinh viên, thì sinh viên vùng Québec rất thích mô hình giáo dục của Na Uy. Họ cho rằng mô hình kiểu Mỹ buộc sinh viên phải gánh một khoản nợ quá lớn « đến mức có thể sẽ là một quầng bóng đen thế hệ ».

Người dân Québec vẫn rất tự hào về mô hình xã hội hiện tại. Theo đó, để có được trình độ và quy trình chăm sóc sức khỏe là một phần trong khuôn khổ xã hội.

Tuy vậy, tác giả bài viết nhận thấy rằng bầu cử tình cờ là sẽ không bùng nổ do điều kiện như chính phủ Canada không phạm bất sai lầm nghiêm trọng.

Thứ nhất, làm mọi cách để hạn chế uy tín của giới sinh viên khi cho rằng « họ không đại diện cho ai và không kiểm soát được gì cả ».

Thứ hai, khi phong trào phản đối đã lan rộng, những chính quyền vẫn bất tài làm việc và không thể nhận « không có chút tiến bộ nào ».

Thứ ba, trong khi bên thua nhận thua thì bên còn chờ a ráo mặt thì chính phủ đã vùi vàng đánh trống thổi kèn cho rằng họ đã dứt tình lệ trên trăn tuyền.

Cùng, chính việc thông qua một đạo luật khiến các qui định về mặt pháp lý công cộng, nếu vì phạm sự bất phật lòng.

Chính quyền đã sai lầm khi hăm dọa người bị u tình. Bởi lẽ, điều người cần đã xảy ra. Hơn 250 ngàn người trong một thành phố chỉ có 1,9 triệu dân đã xuống đường hôm 22/5 vừa rồi. Một số kinh doanh có tại Montréal. Và làn sóng phản đối đang ngày càng lan rộng.

Ai Có : phong trào cách mạng bất chôn vùi ?

Cũng liên quan đến chính trị - xã hội, Le Nouvel Observateur đưa tin về bầu cử tổng thống từ do dự tiên tại Ai Cập. Kết quả bầu cử vòng một đã cho thấy rõ người nắm quyền dứt bỏ các sự kiện hoặc sự là một người Hồi giáo, hoặc sự là một thành viên của chế độ cũ.

Theo kết quả vòng một, ông Mohamed Morsi, đảng viên phe Huynh đả Hồi giáo đưa ra cuộc đua với 24,8% phiếu bầu.

Còn ông Ahmed Chafik, Thủ tướng đương cử cùng với ông Moubarak đạt được 23,7% phiếu bầu.

Kết quả này đã dứt tri Ai Cập từ tình trạng nan giải : từ bỏ một vài quy định do cá nhân đang có hay chôn vùi cách mạng.

Quang cảnh chính trị dứt nước có lẽ sẽ ít đen tối hơn, nếu như đảng viên của phe Huynh Đả Hồi giáo đạt được số phiếu ủng hộ cao gấp đôi trong kết quả bầu cử quốc hội (70%).

Lần này, thành viên thành công của hội chợ đầu tiên có 24,8% số phiếu. Phe Huỳnh đ. H. giáo đã mất hơn 1/3 số cử tri trong vòng có 6 tháng. Bởi lẽ, cử tri Ai Cập có cảm giác rằng các nghị sĩ phe Huỳnh đ. H. giáo chỉ quan tâm đến tranh cãi về t. vĩnh chính trị, hơn là công khai hành động và báo về phong trào cách mạng.

Tuy nhiên, bài báo cho biết rằng, điều đáng tiếc nhất chính là thất bại của hai thành viên ông Hamdine Sabahi thuộc phe xã hội và Abdel Moneim Aboul Foutouh, nhà ly khai phe Huỳnh đ. H. giáo.

Số phiếu bầu cho hai ông dao động trong khoảng 20%. Tuy nhiên cao này đã khiến cho bao người dân Ai Cập phải cảm thấy nuối tiếc, nhất là những ai đã đặt niềm tin vào cách mạng và sự thay đổi.

Cay động hơn nữa là vì họ đã tin vào những kết quả thăm dò điều tra đưa ra. Theo đó, hai thành viên của phe Huỳnh đ. H. giáo và phe t. (là ông Hamdine Sabahi) sẽ không lọt được vào trong vòng hai.

Thế nhưng, đâu có ai ngờ rằng phe Huỳnh đ. H. giáo đã thu được số phiếu k. và cũng chẳng ai ngờ rằng thành viên cánh t. suýt chút nữa cũng vào được vòng hai.

Giờ đây, đi đâu trong thủ đô Cai-rô, lúc nào cũng nghe văng vẳng tiếng điệu khúc « nếu tôi mà biết ... ». Nhất là những người tham gia phong trào cách mạng, bởi vì lá phiếu của họ bỏ tên mà đây đó gọi là ông Hamdine Sabahi, Aboul Foutouh và những thành viên khác. Và nếu họ cũng động viên một vài lý do là bầu cử có thể sẽ không thể nào dân chủ khi mà quân đội vẫn không rút lui khỏi quyền lực.

Bài viết kết luận rằng « những người đ. y phải nhìn thấy rằng họ đã không biết nắm bắt lấy cơ hội mà nó có thể sẽ không trở lại vào bất cứ lúc nào ».

Câu này phần nào cũng đã giải đáp phần nào cho câu hỏi cũng là tựa đề bài viết « Tại Ai Cập, phải chăng cách mạng đã bỏ chôn vùi ? ».

Bởi vì, sau khi đã quá tin tưởng vào lý tưởng của phong trào cách mạng nên chính họ cũng đã sớm chôn vùi nó đi.

Nhật Bản : nền chủ nghĩa máu chó xám trong ngành ô tô

« Kô sô , kho báu phải bỏ o tơn » là báo động do tờ Nhật Bản Kinh tế Tân văn (Nihon Keizai Shimbun) đưa ra trước nền chủ nghĩa máu chó xám trong ngành công nghiệp sản xuất xe ô-tô.

Theo tờ báo, nhiều nhà sản xuất xe nước ngoài đang tỏ ra lo lắng ngay tại Nhật Bản các chuyên gia cao cấp trong lãnh vực này. Đó không phải là sai lầm trong quá khứ, các thế hệ trước của Nhật trước phải có những chính sách mới trong khuôn lý nhân số.

Bài viết này được báo Courrier International đưa ra tuần này cho đăng dịch lại.

Hàn Quốc và Hoa Kỳ là hai quốc gia đi đầu trong chính sách sẵn lòng các kỹ sư cao cấp của Nhật Bản.

Theo nhận định của Cơ quan xúc tiến Thương mại và Đầu tư, trước thuộc Bộ Kinh tế Hàn Quốc, « Trên phương diện nguồn nhân lực, Nhật Bản là quốc gia có nguồn nhân lực dồi dào nhất trên thế giới. Họ có khả năng phát triển các loại pin, lõi xe ô tô « sạch », và các loại vật liệu cho phép giảm thiểu trọng lượng xe nhằm giảm thiểu lượng xăng tiêu thụ ».

Cùng lúc này, tập đoàn General Motor của Mỹ vừa thành lập Trung tâm nghiên cứu và phát triển cho chi nhánh của mình tại Nhật Bản.

Mục tiêu của trung tâm là du nhập công nghệ đang được phát triển tại quốc gia Nhật, rồi chuyển giao chúng về Hoa Kỳ và đồng nghĩa là cũng nhằm tuyển dụng các kỹ sư Mỹ tại Triều Tiên.

Tờ Nhật Bản Kinh tế Tân Văn đặt câu hỏi: « Tại sao các nhà sản xuất nước ngoài chỉ được biết ngầm nghĩa đến các kỹ sư Nhật Bản? ».

Tờ báo cho rằng, dù rằng ngành công nghiệp xe ô tô của Hàn Quốc và Mỹ cũng đặt được doanh thu quan trọng, nhưng cả hai quốc gia này lại không có được một mạng lưới nhà cung cấp thiết bị rằng là của Nhật Bản. Thêm vào đó, chính bản thân ngành công nghiệp xe ô tô đang bước vào giai đoạn chuyển đổi. Chúng đang được chuyển cho thế kỷ xe « sinh học », một lĩnh vực mà Nhật Bản đang đứng vị trí hàng đầu.

Nhật Bản Kinh tế Tân văn nhắc lại rằng, trong quá khứ, nhiều kỹ sư Nhật Bản đã từng bị xử lý vì đã chú trọng vào việc phát triển màn hình tinh thể lỏng.

Các nhà sản xuất thiết bị gia dụng đã chia tay với các kỹ sư và kỹ thuật viên mà không thể nào giải quyết được do bùng nổ bóng bóng Internet (2001). Đây chính là cơ hội cho phép các nhà sản xuất nước ngoài tuyển dụng một số đông kỹ sư Nhật Bản.

Hiện tượng rõ rệt nhất của năm này đã cho phép nhiều kỹ thuật công nghệ tiên tiến vượt biên đi qua các nước, góp phần đi lên thành công quốc cho các doanh nghiệp Hàn Quốc và Đài Loan.

Theo bài viết, ngày càng có nhiều nhà sản xuất trong nước nhận thức được rằng nếu không khoanh tay đứng nhìn thì sai lầm cũ sẽ tái diễn lại.

Nissan thành lập bộ phận Senior Innovation Research (SIR). Một đơn vị nghiên cứu chuyên cho trung và dài hạn. Đơn vị này chủ tâm nghiên cứu phát triển các loại vật liệu đã qua sản xuất, nhất là cho các loại pin nhiên liệu, công nghệ thông tin và robot. Những người nào tình nguyện tham gia sẽ được trả lương hưu hĩnh với điều kiện phải có được một kết quả nào đó sau ba năm.

Về phần mình, Toyota hình thành hệ thống đánh giá mới nhằm vào các những người đứng đầu các ban ngành – chính là những cấp trưởng của các xí nghiệp.

Đi v i các nhân viên l p th ba (b c trung gian), v n đ c xem là nh ng thành ph n xu t chúng, k t gi ti n th ng s cao h n m c bình th ng.

Toyota thi t l p m t h th ng cho phép duy trì k t qu ho t đ ng c a mình qua vi c gi m 40% ho t đ ng đ u t s n xu t, b ng vi c phát tri n dây chuy n s n xu t mà đ dài c a chúng bi n đ i tùy theo kh i l ng đ n đ t hàng.